

Forholdet nok saa gunstigt, idet Posten da først vender tilbage til Rudkøbing Kl. 4 om Eftermiddagen, til hvilken Tid Landposterne ere vendte tilbage til Postkontoret i Humble med den opsamlede Post, som saa kommer med samme Dag. Den Del af Langeland, der ligger Syd for Humble, og hvis Landpostbude ikke direkte udgaa fra Humble Posthus, er hele Aaret igennem stillet ganske paa samme Maade, som Humble er det i Vintermaanederne, saaledes at den opsamlede Post først kan komme til Rudkøbing næste Dag. Hvor uheldige Forholdene ere, hvor gammel-dags Postforbindelsen i det hele er for Øjeblikket, vil navnlig fremgaa deraf, at naar man fra Bagenkop, en Fiskerby, der ligger $4\frac{1}{2}$ Mil Syd for Rudkøbing, vil til Rudkøbing pr. Postforbindelse, tager man fra sit Hjem Kl. 7 om Morgenen og er da i Sommertiden i Rudkøbing akkurat Kl. 6, det vil sige, disse $4\frac{1}{2}$ Mil tilbage lægger man i 11 Timer. Paa denne Tid af Aaret ere Forholdene noget gunstigere, idet en rejsende vil kunne naa Rudkøbing Kl. 3 om Eftermiddagen, men er dog saaledes alligevel ca. 8 Timer under Vejs. Anledningen til, at den omtalte Bevilling er kommen paa Finansloven, er rimeligvis et Andragende, der blev indsendt i Fjor Vinter af Beboerne paa Syd-Langeland. Dette Andragende gik ud paa, at der ønskedes oprettet Postforbindelse mellem Rudkøbing og Bagenkop to Gange daglig, og at Postbefordringen skulde ske ved en komfortabel Vogn og ikke ved saadanne Karrosser, man bruger for Øjeblikket, hvor der netop er Plads for to Passagerer, og ikke for flere. Bevillingen, de 1,500 Kr., skulde nu anvendes til en to Gange daglig Postforbindelse mellem Rudkøbing og Humble, det er altsaa saadan omtrent Halvdelen af, hvad man begærede, der bliver givet ved denne Bevilling, og det er jo allerede meget, saa jeg føler Trang til at henvende en Tak til den højtærede Indenrigsminister, som har ladet denne Bevilling optage paa Finanslovsforslaget, og dertil skal jeg saa knytte den Anmodning til det høje Ting og det eventuelle Udvalg, som faar med Finanslovens videre Behandling at bestille, at de ville være saa venlige at lade denne lille Bevilling passere videre. Jeg tør forsikre, den falder paa rette Sted, der er Trang til den, og man vil være glad ved den.

Den anden Sag, som jeg dernæst skal tillade mig at udtale mig om, angaar Langelands Postforbindelse ad Søvejen. Der er for Øjeblikket to Dampskibssels-

skaber, som besørge denne Forbindelse. Det ene af disse Dampskibsselskaber er „Sydfynske Dampskibsselskab“, hvis Medlemmer for den langt overvejende Del ere fynske Pengemænd, hvis Formand for Tiden er Grev Ahlefeldt Bille, Egeskov, og som har sit Hovedkontor i Svendborg, altsaa et efter Langelændernes Opfattelse fuldstændig fremmed Selskab. Det andet Selskab er Dampskibsselskabet „Spodsbjerg“. Det har kun eet Skib i Fart, nemlig Skibet „Spodsbjerg“. Dette Selskab bestaar overvejende af Langelændere og har sit Hovedkontor i Rudkøbing. „Sydfynske Dampskibsselskab“ besørger Postbefordringen paa Routen Svendborg—Rudkøbing—Marstal samt paa Routen Spodsbjerg—Nakskov, og Selskabet faar herfor aarlig en Subvention af Statskassen paa 24,000 Kr. Det andet Selskab, „Spodsbjerg“, besørger Postforbindelsen paa Routen Rudkøbing—Lohals—Korsør og faar i aarlig Subvention herfor 16,000 Kr. I Ordningen af Postforbindelsen ad Søvejen vil der imidlertid i en nær Fremtid ske ret betydelige Forandringer. I første Halvdel af denne Maaned har den højtærede Indenrigsminister besluttet, at det langelandske Selskab, Selskabet „Spodsbjerg“, fra 1ste Juni, 1898 træder ud af Forholdet til Statskassen og altsaa ophører med at befordre Posten paa Routen Rudkøbing—Lohals—Korsør, som fra den nævnte Dato skal overtages af „Sydfynske Dampskibsselskab“. Dette Selskab beholder Routen i 4 Aar indtil 1ste Juni 1902. Ved denne Beslutning om at indføre en saadan Ordning af Postforbindelsen til og fra Langeland har den højtærede Indenrigsminister opnaaet i højeste Grad at overraske Langelænderne, og den Afgørelse, der er truffen, har fremkaldt stor Utilfredshed iblandt dem. Naar jeg nævner Ordet Utilfredshed, skal jeg dog bemærke, at det er det mildeste, jeg kan finde til Betegnelse af de Følelser, hvormed den ministerielle Afgørelse er bleven modtagen paa Langeland, Udtrykkene Harme, Indignation vilde vistnok passe bedre; men jeg vil blive staaende ved dette: stor Utilfredshed har denne Afgørelse vakt, og for at forstaa dette, er det ganske nødvendigt, at man kender noget til, hvad der er gaaet forud, hvad Langelænderne have maattet døje i Løbet af en lang Aarrække, og hvilke Forventninger de nærede om, at det snart skulde begynde at dages for dem med Hensyn til deres Postforbindelse. De Skibe, der daglig føre Posten fra og til Langeland ad Søvejen, ere naturligvis ogsaa almindelige Fragtskibe,